

[Aksel Larsen.]

have Kommunevalg om en Maaned, var dette ingen Begrundelse for ikke at gennemføre Forslaget. Jeg erkender, det har ikke stor praktisk Betydning, men det har principiel Betydning, og derfor maa man gennemføre det. I øvrigt vil jeg gerne spørge, om der er nogen i denne Sal, der tør afgive Garanti for, at vi faar Kommunevalg til Foraaret — jeg tør det ikke. Saadan som hele den politiske Situation er lagt op her i Landet, kan der være lige saa store Chancer for, at vi faar en Ministerkrise. Hvis den højtærede Statsminister faar sin Vilje, skal vi altsaa ud til Folketingsvalg i Januar eller Februar Maaned, og enhver ved, at saa bliver der ingen Kommunevalg til Foraaret. Saa kan vi igen til Foraaret staa og sige: Maa vi faa vor kommunale Repræsentation? — og saa kan man komme med nye Undskyldninger og sige: nu skal vi alligevel i nær Fremtid have Kommunevalg, saa hvorfor vil I have det nu? Saa det Argument holder aldeles ikke Stik, og derfor er det givet, at vi opretholder vort Forslag.

Jeg vil have Lov til at sige til de Partier, hvis Ordførere er idel Velvilje over for Forslaget og med deres Velvilje som Begrundelse vil stemme det ned, at jeg synes, man driver Spillet lidt for vidt. Man har brudt Danmarks Riges Grundlov, man har fjernet Kommunerne fra Rigsdagen og kommunale Raad ved Politiets Hjælp, man har forfulgt Partiet, ruineret dets Partiapparat, slaet dets Blad i Stykker, berøvet det dets Trykkeri og sendt dets Folk i Fængsel og Koncentrationslejr, paaført det en lang, lang Række materielle og immaterielle Tab. Man erkendte, at dette var Tilfældet, man erkendte, at man havde begaaet Uret, da man reetablerede Kommunerne i Folketinget umiddelbart efter den 5. Maj, men man lader det altsaa blive ved den principielle Erkendelse, og mere vil man ikke. Man udspreder alle Haande Rygter om, at Kommunerne er blevet saa kolossalt kulant behandlet af den danske Stat, de skulde nærmest være taknemmelige for, at de var blevet forbudt, for nu kunde man se, hvilken Goodwill de har faaet i Befolkningen takket være dette Forbud.

Det hører ingen Steder hjemme. Nej, har vi faaet en Goodwill hos Befolkningen, er det paa Grund af vort politiske Arbejde og vor Indsats i Frihedskampen og ikke af nogen anden Grund. Man udspreder Rygter om, at vi har faaet Millionerstatninger af Staten, der gaar en Hviskekampagne over hele Landet, og alle de, der har sat denne

Hviskekampagne i Gang, ved, at det er Løgn, ved, at vi ikke har faaet 5 flade Øre, vi har ikke fremsat Forslag om en saadan Erstatning. Jeg siger det for at karakterisere den Maade, man optræder paa i saadanne Sager. Og saa kommer vi her, da de andre Partier, som var moralsk, politisk forpligtet til at gøre det, ikke har villet fremme Sagen vedrørende vor Retablering i de kommunale Raad, med dette yderst beskedne Forslag, hvor vi ikke forlanger at faa, hvad der var vor gode Ret, nemlig det, vi efter alle Kalkulationer at dømme kunde have erobret i 1943, hvis man ikke ved Politiets Hjælp havde forhindret det, men blot beder om at faa den beskedne Repræsentation, vi fik i 1939, og saa siger man nej! Jeg synes, det tyder paa — her maa jeg for en Gangs Skyld give det ærede Medlem Hr. Arne Sørensen Ret —, at der er noget galt med Aanden; det tyder paa ikke alene, at man visse Steder har glemt Aanden af 5. Maj, men at man visse Steder er i Færd med at falde tilbage til Aanden af 22. Juni og 22. August 1941. Jeg synes, Partierne og deres ærede Ordførere skulde betænke sig paa at lade det Indtryk fæstne sig i Befolkningen, at man ikke er blevet klogere i den Aarrække, der er gaaet.

Anden Næstformand (Westermann):

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg ønsker blot at gøre to Bemærkninger. Den ene er denne, at jeg finder det fuldstændig urimeligt, at de kommunistiske Talere bebrejder andre inden for Samlingsregeringen end dem, der virkelig er ansvarlige derfor, at det kommunistiske Parti ikke fik Repræsentation i de kommunale Raad. Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen og det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen maa begge vide, at der fra mange Sider — her drejer det sig særlig om Socialdemokratiet — var absolut Villighed til at gennemføre en saadan Ordning ogsaa paa et tidligt Tidspunkt, og at det, naar dette ikke fandt Sted, skyldtes Modstand fra den nuværende højtærede Statsminister.

Min anden Bemærkning er denne, at jeg synes, man kan tage Sagen saaledes — det er et godt Raad til det kommunistiske Parti —, at man lader Sagen gaa til et Udvalg; saa kan den ligge dér og vente de Par Dage, saa vi kan se, om vi skal have Valg, hvilket jeg forstaar der er meget, der tyder paa, og saa kan vi gennemføre, at de Herrer kan blive repræsenteret, hvis det trækker ud med de kommunale Valg.